

σύνηθ. || Φρ. *Νὰ μοῦ σὲ φέρουνε 'ς τὴν άντρομίδα κοιμάτια!* (άρὰ) Πελοπν. (Γορτυν.) || Ποίημ.

Τὴν ἀρπάζει ἀπ' τὴν κοιτίδα, | τὴν πετάει 'ς τὴν άντρομίδα καὶ τῆς κάνει τὰ πλευρά της | μαλακὰ σὰν τὴν... καρδιά της ΠΝιρβάν. ἐν Ἀνθολ. ΗΑποστολίδ. 276.

άντρομιδήσιος ἐπίθ. ἀμάρτ. *άνδρομιδήσος* Μέγαρ. Ἐκ τοῦ οὐσ. *άντρομίδα* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ήσιος.

1) Ὁ κατάλληλος πρὸς ὕφανσιν *άντρομίδων*, ἐπὶ ἀργαλειοῦ ὀρθίου: *Άδρομιδήσος ἀργαλειός*. 2) Ὁ ὕφασμένος καθ' ὃν τρόπον ὑφαίνονται αἱ *άντρομιδες*, ἐπὶ ὕφασμάτων: *Τοῦτα τὰ ροῦχα εἶναι 'φασμένα σὰν άδρομιδήσα*. Συνών. *άντρομιδωτός*.

άντρομιδί τό, Εὐβ. (Κάρυστ.) Πελοπν. (Καλάβρυτ. Μεσσ.) *άνδρομιδί* Θεσσ. Πελοπν. (Οἶν.) *άντραμίδι* Ζάκ. *ντραμίδι* Ζάκ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *άντρομίδα*. Ὁ τύπ. *άντραμίδι* κατ'ἀφομ. *Άντρομίδα*, ὁ ἰδ.

άντρομιδοκίλιμο τό, Πελοπν. (Μεσσ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *άντρομίδα* καὶ *κιλίμι*.

Χονδρὸν μάλλινον ὕφασμα, *κιλίμι* ὕφασμένον καθ' ὃν τρόπον ὑφαίνονται αἱ *άντρομιδες*.

άντρομιδόχτενο τό, Πελοπν. (Μεσσ. Συκεὰ Κορινθ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *άντρομίδα* καὶ *χτένι*.

Τὸ ξύλινο χτένι τὸ χρησιμοποιούμενον διὰ νὰ ὑφαίνωνται *άντρομιδες*.

άντρομιδωτός ἐπίθ. Πελοπν. (Μεσσ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *άντρομίδα* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ωτός.

Ὁ ὕφασμένος, καθ' ὃν τρόπον ὑφαίνονται αἱ *άντρομιδες*: *Κιλίμι άντρομιδωτό*. Συνών. *άντρομιδήσιος* 2.

άντρομοίρι τό, Ἀμοργ. Βιθυν. Ἡπ. Θράκ. (Σηλυβρ.) Κάρπ. Νίσυρ. Προπ. (Προκόνν.) κ. ἄ. *άνδρομοίρι* Κρήτ. *άνδρομέρι* Κρήτ. *άντρονμοίρ'* Ἡπ. (Ζαγόρ.) Μακεδ. (Κοζ. Σέρρ. Σισάν.) κ. ἄ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *άντρας* καὶ *μοῖρα*.

1) Τὸ μερίδιον τὸ ὁποῖον κληρονομεῖ ἡ σύζυγος μετὰ τὸν θάνατον τοῦ συζύγου τῆς ἐνθ' ἄν.: *Ἐπесе χίλια γρόσια τ' άντρομοίρι τ'ς Βιθυν*. Αὐτὸ τὸ χωράφι τὸ 'χω *άντρομοίρι* Ἀμοργ. *Μ'* ἐπιοι *άντρονμοίρ'* τριάντα *χ'*λιάδες γρόσια Κοζ. Συνών. *άντρικὸς* 2. 2) Τὸ μερίδιον τὸ ὁποῖον ὁ σύζυγος ἐκληρονόμησε παρὰ τῆς ἀποθανούσης συζύγου Ἀμοργ. Πβ. *ἀδερφομοίρι*, *γεροντομοίρι*.

άντρομονάστηρο τό, Λεξ. Βλαστ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *άντρας* καὶ *μοναστήρι*.

Μοναστήριον ἀνδρῶν.

άντροξαδέρφι τό, ἀμάρτ. *άντρουξαδέρφ'* Ἡπ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *άντρας* καὶ *ξαδέρφι*.

Άντροξάδερφος, ὁ ἰδ.

άντροξάδερφος ὁ, *άντροξάδελφος* Πόντ. (Κερασ.) *άντροξάδερφος* Ἡπ. Πελοπν. (Τρίκκ.) — Λεξ. Δημητρ. *άντρουξάδερφος* Ἡπ. (Ζαγόρ.)

Ἐκ τοῦ μεσν. οὐσ. *άνδρσεξάδελφος*.

Ὁ ἐξάδελφος τοῦ συζύγου ἐνθ' ἄν.: *Ἐπαρακάλεσα τὸν άντροξάδερφό μου νὰ 'ρῇ* Ἡπ. *Οὐ άντρουξάδερφος μ' μὶ τ'ν άντρουξαδέρφ' μ' πῆγαν 'ς τοῦ παρ'γύρ'* Ζαγόρ. || Ἀσμ.

Ἐχω καὶ Γιάννην ἀδελφόν, ἔχω καὶ Γιάννην άντραν, καὶ Γιάννην άντροξάδελφον κ' οἱ τρεῖς πάν 'ς σὸ κυνήγι.

Κερασ. Συνών. *άντροξαδέρφι*.

άντροπαλεύω ἀμάρτ. *άνδροπαλεύω* Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *άντρας* καὶ τοῦ ρ. *παλεύω*.

Μάχομαι, ἀγωνίζομαι ὡς ἀνὴρ γενναῖος: Ἀσμ.

Ἐβάστα κι άδροπάλευγε ἕνας μὲ σκύλλους δέκα.

άντροπατῶ Λεξ. Βλαστ. Δημητρ. *άνδροπατῶ* Κρήτ. — ΙΚονδυλάκ. Πατούχ. 3

Ἐκ τοῦ οὐσ. *άντρας* καὶ τοῦ ρ. *πατῶ*.

1) Εἰσέρχομαι εἰς ἀνδρικήν ἡλικίαν ἐνθ' ἄν.: *Ἐδροπάτησε, γιατί κίνησε καὶ βγάνει γένεια* Κρήτ. *Εἶδες δόι, εἶδες πλάτες; καὶ τί ἔχει νὰ γίνη ὅσο ν' άδροπατήσῃ!* ΙΚονδυλάκ. ἐνθ' ἄν. Πβ. *άντρειώνω* 4. 2) Πατῶ βαδίζω ὡς άντρας, ἔχω ἀνδρικὸν βῆμα, ἐπὶ γυναικὸς Λεξ. Δημητρ.

άντρόπιαστα ἐπίρρ. ΚΘεοτόκ. Καραβέλ. 152 *άνρόπιαστα* Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *άντρόπιαστος*.

Χωρὶς ἐντροπήν ἐνθ' ἄν.: *Τὸ λένε άτρόπιαστα Ἀπύρανθ*. *Τὴν ἐκοίταξε άντρόπιαστα κ' ἐβάλθηκε νὰ γελάῃ* ΚΘεοτόκ. ἐνθ' ἄν.

άντρόπιαστος ἐπίθ. *άνιντρόπιαστους* Ἡπ. (Ζαγόρ.) *άντρόπιαστος* Ἡπ. — ΚΠαλαμ. Ἀσάλ. ζωή² 37 *άνρόπιαστος* Κύθν. *άτρόπιαστος* Καπλ. (Σινασσ.)

Ἐκ τοῦ στερητ. *ά-* καὶ τοῦ ἐπιθ. **ντροπιαστός* <*ντροπιάζω*. Ὁ τύπ. *άνιντρόπιαστους* ἔκ τοῦ ἀμάρτ. *άνεντρόπιαστος*.

1) Ὁ μὴ καταισχυνθεὶς ἢ ὁ μὴ καταισχυνόμενος Ἡπ. — ΚΠαλαμ. ἐνθ' ἄν.: Φρ. *Άντρόπιαστος ἀπ' ανθρώπους!* (δηλ. νὰ εἶσαι! Εὐχή) Ἡπ. || Ποίημ.

Μὲ βῆμα λεύτερο περνοῦσε σὰν άγώρι,

ἀπόκοτη κι άντρόπιαστη, ἄφοβα θωρῶντας

ΚΠαλαμ. ἐνθ' ἄν. 2) Ἀναίσχυντος, ἀδιάντροπος Ἡπ. (Ζαγόρ.) Καπλ. (Σινασσ.) Κύθν.: *Άνθρωπος άτρόπιαστος* Κύθν. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *άναίσχυντος*.

άντροπούλλι τό, Κάρπ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *άντρας* καὶ *πουλί*.

Τὸ ἄρρεν παιδίον, τὸ άγώρι. Συνών. *άγουρος* Β 3, *άγώρι* 2, *άντροπουλλιέρος* 1.

άντροπουλλιέρος ὁ, Κάρπ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *άντροπούλλι* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ιέρος <-ιέρης.

1) *Άντροπούλλι*, ὁ ἰδ.: Σὰν *άντροπουλλιέρος* σαρταρίζει (ἐπὶ κόρης ἐχούσης ἡθος καὶ τρόπους ἄρρενος παιδός. *σαρταρίζει* = *πηδᾷ*). 2) Κόρη ἔχουσα ἡθος καὶ τρόπους ἄρρενος παιδός. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *άντροκόριτσο*.

άντροσειρξά ἡ, ἀμάρτ. *άνδροσειρξά* Πελοπν. (Οἶν.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *άντρας* καὶ *σειρξά*.

Ἡ γενεὰ τοῦ συζύγου: Ἀσμ.

Ἐγὼ θὰ ταξιδέψω, | θὰ πά' 'ς τὴ δεθερά μου,

θὰ πά' 'ς τὴ δεθερά μου | καὶ τὴν άδροσειρξά μου.

Συνών. *άντροσσί*. Πβ. *γυναικοσειρξά*.

άντροσκοτώστρα ἡ, ἀμάρτ. *άνδρουσκοτώστρα* Μακεδ. (Χαλκιδ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *άντρας* καὶ *σκοτώστρα* <*σκοτώνω*.

Σύζυγος συντελοῦσα καθ' οἷονδῆποτε τρόπον, ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως, εἰς τὸν θάνατον τοῦ συζύγου τῆς.

άντροσσί τό, Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *άντρας* καὶ *σσί*.

Άντροσειρξά, ὁ ἰδ. Πβ. *γυναικοσσί*.

